

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Dérmentelen levelek csak ismert kezekből fogadhatók el.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A nyilatkozat minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és szépirodalmi hetilap.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:

Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azonfelül 1 kr.

Kiemelt, díszbetűs a körzettel ellátott hirdetésekért terméérték szerint, minden centimeter után 3 kr. számítottak.

Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.

Hirdetést a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

A tanév végén.

„Vivat vacatió!” — ez az a legkedvesebb, meg a legnépszerűbb eszme és jelszó most, melynek legtöbb híve akad. A tantermek kis és nagy ajtain a kis és nagy zárat mindenfelé bezárták a pedellusok. Minerva rajzó kaptáiraiból a népesség mindenütt kiürült. Az iskolák padjain vastagon lerakodik a por s az eltűnt munkás életnek s a természet szakadatlan és örök munkájának lesz ott szemmel látható, kézzel fogható képviselője.

Az évről szóló értesítők szétküldettek, a kivívott sikerért, a felmutatott érdemért kezeskedő bizonyítványok széthordattak. A könyvek és a muzsáfi pihennek; de a bizonyítvány az értesítő közkezen forog. És az ítéletnek, melyet képviselnek, miattok otthon folytatása van. Az iskolában a tanár, a tanító volt az ítélő bíró, otthon a szülők, az apai és az anyai szív. Öröm és szomorúság, mit tiz hónapon át a legnemesb szívű emberbarát, a szakember érzett az iskolában, most újra felmerülnek otthon a szülői házban. Az örömből köny, a könyből harmat, a harmatból virág lesz: a hála virága; a szomorúságból meg dér, fagyos harmat, mely lehűtve az emberi kebel hálás temperamentjét szitkokat szór az embertelen nevelő s tanító fejére, ki igaztalanságával vesztére tört a család ártatlan (?) és vérmes reményének...

Szomorú, de igaz dolog a rövidlátó és ferdén érző emberek szemében. De azért ne legyen ez fájó nektek tanítók, nevelők s legnemesebb szívű emberbarátok. A ti osztályrésztetek legtöbbszörre a méltánytalan hálátlanság. Quem di odere, paedagogum fecere. De a nemes szív, a nemeslélek, mely valódotokat áthatja s élteti, azért ne csüggedjen bennetek. A rokonérzés, mely szükkeblű tekinteteket nem ösmer; a segélyvágy, mely fáradoalmaktól nem irtózik; a

bátorság, mely véstől nem retteg; az önzetlenség, mely semmire sem számít; a bölcsesség, mely a hivatás kötelességeit okosan rója le és a kitartás, mely félig semmit sem tesz: el ne hagyjon benneteket soha!

És így ily nemes erények — mint kelékekkel neki készülőve és fölverte haladatok buzgón s nemes öntudattal a pályán, mely szúrós töviseket annyit, de illatos rózsákat oly keveset terem. Haladatok és dolgozotok. Tisztitgassátok meg a lelkeket az előítéletektől, a sziveket a szenvedélyektől s öntetek tudománytok feneketlen korsójából a léha és erőtelen emberiségbe szilárd és mindig kitartó akaratot! Legyetek a szellemvilág nagyszabású térfoglalásainak szerencsés Columbusai. De legyetek egyúttal valódi Columbusok a columbusi jellemnek valódi nagyságával. Legyetek erősek az akaratban, melyet sem hízélgés, sem fenyegetés, sem visszautasítás, sem semmi morális vagy fizikai kényszer meg ne ingathasson. Emelkedjétek ama nyugodt fönségre is, melylyel, midőn az elismerés jóleső tanújeleivel találkoztok, eltűnjétek még azok legérzekenyebb sértéseit, hálátlanságát sőt gúnyait is, kiket — igéitek, tanaitok, elveitek Judásait — szellem javaitokban bőven részeltettetek!

És ti tanuló ifjak, hazám szép reményei! Ti kikben az újuló emberiség óhajta-óhajta újja születni — tanuljatok! Tanuljatok önmagatokat, tanítóitok — és szüleitekért. Szüleitekért?!... Tanítóitokért?!... Örökre megindító maradnak a Leuctra melletti győzőnek ama szavai, miszerint ő legedesebb jutalmát azon öröm gondolatában fogja lelteni, melyet szülei és tanítói a hiradás pillanatában érezendének. Tanuljátok szeretni az istent, az embereket és tenmagatokat... és ha majd mindent tudtok, ha majd tenni erős

karral, tenni józan észszel a nagyon beteg magyar társadalomban annak felgyógyulásáért helyt fogtatok, ne feledjétek, hogy: romlott szív és romlott elme, kit hazája szent szerelme szép tettekre nem hevit.

Macte! nova virtute!..

Vivat vacatió!

X. Y. Z.

† Fekete József

kir. törvényszéki bíró

meghalt 1880. év júniushó 27-én.

Egy tiszta keblű, tiszta szívű, tiszta fejű, egy részrehajlatlan igaz bíróval, egy önzetlen, művelt világ-polgárral, valódi magyar hazafival, hü barátal, gondos és gyengéd családfővel kevesebb!

Hogy mint bíró, tiszta fővel, tiszta kézzel, részrehajlatlanul osztotta az igazságot: tanusítják az ügyfelek és védek, a kiknek ügyeikben ítélkezett; tanusítják a holt, de maradandó betűk az általa feldolgozott ügyiratokban.

Hogy mint ember a becsület — a jóság maga volt — tanusítá azon általános fájdalom és részvét, a melyet halála előidézett; őszinte tisztelőinek azon rendkívül nagy száma, a kik őt örök nyughelyéhez elkisérték.

Hogy mint férj és családapa maga a megtestesült gyengédség volt: tanusítja hátrahagyott nejének és gyermekeinek valóban határtalan keserve.

De mind ez köztudomásu dolog: nélkülem is tudja mindenki.

A mit azonban talán oly nagy számu tisztelői közül is csak kevesen tudnak, az, hogy ő oly lelkes hazafi volt, hogy az alkotmányos szabadság fegyveres bajnokai közé sorakozott 1848. évben, midőn az megtámadott és magyar honvéd tüzér lett. Fájdalom, testi gyengesége, — a melyet soha le nem küzdhetett — kényszeríté őt a harci pálya dicsőségéről lemondani és karja helyett tudományával szolgáljni hazáját.

Hogy mint barátunk, mily őszinte, mily gyengéd, mily következetes, szilárd és meg-

Meg nem állhattam, hogy e gondolatomat utitársnóm előtt is ne nyilvánítsam. Hölgyem arcát fátyol fődte; de még így is észrevettem, hogy elpirult. Hamar a nyomra találtam. Szerelmes. Megmernék rá esküdni akár százszor. Messze tul a vizen, hegyen, más határba, más hazába (ki tudhatná, hogy melyikbe) repülhetett ajakának sóhajta.

Képzelem, mennyire szid, hogy így elarultam. Szerencse, hogy nem vagyok közelében. Semmi kétségem, hogy meg tánczoltatná hátamon azt a száraz galyat, melyet a sétához applikált. Mert az én hölgyem nem olyan galamb-szívű, mint a másik.

Most pedig a bográcshoz.

Magasra csapkodtak a lángok! A forró naphól még forróbb lesz. Nyársakra huzott potykák, kárászok, jászok, keszegek pirulnak a tűz körül. Egy bográcsból a halászlé illata özőnlük kifelé. Szóval olyan a halszag, hogy az ujhelyi halpiaczon sem szokott különb lenni.

Kinek mi tetszik! Van ez is, az is, amaz is. De már jóllakunk, az angyalát! Bor is van quantum satis! Iszunk, mint a — kefekötő.

Nini a kajla fiskális a Lexi! Csak úgy önti magába a jó meszes L-it. Ni, hogy villog a szeme! Tudtam, hogy ez lesz a vége; szedi magába a „bátorságot.”

Tessék, tessék! Már a „galamb-szívű”-felé sandalít. Karját „san gene” rekomendálja. És még kosarat sem kap.

Gyerünk egy sétára. Jó lesz a „halazás” után. Én is érzem újra a gömbölyű kar delejét.

TÁRCSA.

A „Bodrog” partján.

(Halász-tárca.)

— Tehát itt volnánk — gondoltuk magunkban.

És ennek körülbelöl ideje is volt; mert habár nem illik is egész „aperte” mindent kifecegnem, mégis elárulom, hogy az én két hölgyem közül az egyiknek (annyi diszkrézióval azonban viseltetem, hogy nem sugom meg: melyiknek) szerfelett galamb-szive van. Inkább mondhattam volna nyul-szívet. De hát az Istenért! nő- és nyul-szív. Miféle poetai hasonlat volna ez?! Szóval galamb szive volt. Ha kocsink jobb oldalra billent: „ah”, ha bal oldalra: „oh”, azután váltig „ah”, váltig „oh”, röppent ki az én „galamb-szívű” utitársnóm ajakán.

Ne méltóztassanak ezt a sok „ah”-ot, „oh”-ot a szerelmes szív „ah”-jának és „oh”-jának magyarázni; a kocsni sürü zökkenése csalta ki ezeket a furcsa kis szavakat.

És most a halászközhöz.

A „galamb-szívű” nagysám egy elevenig kedélyű, kissé már korosabb ur karjára fűződött. Gondolta magában, hogy így talán nem lesz féltékeny férje, a kinek kedves „oldalbordája” helyett egy terjedelmes kosár jutott szövetség-

gesül, melyet felváltva, hol egyik, hol másik karján egész odaadással cipelt. Lett volna csak benne ribizli, tudom, hogy az én karomat huzta volna.

Hanem hát nekem nem volt mit panaszkodni. Az én jobb karomon egy gömbölyű fehér kar lelt támpontot! Hej! ha látná a feleségem! Hopp! majd bakot löttem, hiszen méltóztatnak tudni, hogy — házasulandó fiatal ember vagyok.

Az öreges urnak, a kosaras férjnek, meg aztán jó magamnak hát csak jutott a jóból; a kasznár ur (mert volt itt ilyen is) meg volt rakva egy pár plaiddel, a pap bácsi (mert hát ez is volt) hűségesen emelte a tizenhat litteres palaczkot, ennek is, annak is jutott valami kellemes, vagy terhes funkció, csak szegény Lexi (a prókátor) maradt árván, úgy lantolt a forró-ságban, mint a párja vesztett madár.

Hej! Lexi pedig makra-gyerek. Tessék rá emlékezni, hogy még mindnyájunkon tultesz. Csak alkalomra vár, mikor aztán úgy kapja el áldozatját, mint a macska az egeret. A hasonlat egy kicsit drasztikus; de azt hiszem, hogy találó.

A halászközhöz fardhatlanul „gyalmozna”, Boldogtalan hal, a melyik a hálóba téved. Pedig beh sok jár így. Háló! Mily különbség van a szerelem hálója, meg aztán azon háló közt, mely a fürge kis halacszkát a partra dobja. Az egyikben édes érzéssel fogódzik meg az ábrándozó szép leány szive, a másik a fürge ezüstös halacszkának halált hoz.

bizható volt, — erre nézve írásbeli bizonyítékokra, tényekre nem hivatkozom — felesleges is lenne, — érezzük ezt kebleinkben. —

Folyton gyengélkedett bár, de beteg nem volt; váratlanul, hirtelen mult ki ez árnyék világból, hogy boldogabb árnyak közt lelje fel illő helyét. Szerencsés, boldog ember, a ki teljes és szokott testi erejét végső percéig megtartva, szenvedés, küszködés nélkül szenderedett el örök álmába... de szegény elhagyott családjára annál lesújtóbban hatott e tiszta napfényes égből lecsapott villám... Ne hagyjuk el tehát egészen ez elhagyott családot, de szóval, tanács-csal, részvétellel (mert hisz áldozatot nem kíván tőlünk) enyhítsuk sorsát: barátunk emlékét pedig őrizzük meg kebleinkben.

M. E.

A fővárosból.

Budapest, 1880. június 27.

Mát bizony rájöttem én is az ebek harminczadára; furdózom, de korántsem parádéból, még kevésbé azért, hogy ez elasztikus jogczim alá bujtassak egy-egy galante kalandocskát, port hintve a világ szemébe, mely különben vaktában sokkal bolondabbakat beszél, mint látra, hanem igen is azon egyszerű okból, hogy saját maga által játszassam ki a természetet; úgy is azt mondja egy nagy nevű író: hogy a természet felett áll még a természet művésze. No én éppen ezt az igazságot keresem most. Hadd lássuk, hogy azt, amit fiatal éveimmel elrabolt: a rugékonyságot és sok más jeles tulajdonát a fizikai életnek, vajjon vissza tudja-e adni, vagy legalább tartósan megparáznál hangzatos reklamákkal bíró ásványvizeivel? Én köve hiszek a komának, hanem hát legyen meg a bogaras civilizáció akarata.

Hogy a törvény betűjének eleget tegyek, azt kell mondanom: Budapesten vagyok; jobb partján annak a szöke szép Dunának, a hajdani Aquinum közelében. Mint a rosz kemenczét, naponta betapasztatom magamat sárral s iszom előtte nagyokat, lakásom a „Propeller szálloda” udvarán lévő lithium tartalmu szörnyüségéből, mely dr. Korányi Frigyes szerint csúzos bántalmak ellen jó hatásnak bizonyult. „Jó hatás” tudod édes olvasóm milyen jelentősége van e szónak e helyütt? Hát körülbelül olyan, mint egy cseledekönyv minőségi táblázatának, melybe a „jó viselet” beiktatását rendszeren az ártani nem a k a r á s diktálja tollunkba. Én azt hiszem; a rosz és jó, mint a hideg és meleg stb. erősen viszonzagos dolgok s étel, ital, mint sok más tekintetben egyéniség, fizikai, vagy erkölcsi alkata szerint kvalifikálhatók. Hogy példámmal unalmas ne váljak, csak a töltött káposztát említem fel, mely két nemzet előtt egészen ellentétes hírnek örvend; amennyiben megtörtént: hogy élvezetétől a b e t e g magyar ember egészsége talpra ugrott, m g az egészséges német gyönyörűen megrázta tőle a lábát s elment — Koppenhágába.

De hagyom a gyógyvizek tudományos fejtegetését a terapiának s mert nolle-velle fővárosi levelet kell írnom a „Zemplén” számára, körutra indulok, hátha sikerül oly hirlapba való morsalékot összeszednem, melyet a rendkívüli szimattal bíró fővárosi újdondászok az események

Dehát „czoki” ott minden halandónak, a hol Lexi áll a gátra. Különbözn könnyű is annak, a ki úgy tud kacintani, mint Lexi. Neki nem elég a maga hölgye, az enyimre is folyvást sandalít s szemével olyanokat vagdal, hol egyikre, hol másikra, a milyeneket csak ő képes.

Nem is hiszem, hogy meg nem hódította volna mind kettőt (látta volna csak a felesége) ha szerencsére, meg nem esszük a halat, meg nem isszuk a „bort” s utra nem kelünk hazafelé.

Azt is leírnám, hogy miként jöttünk haza; de elégnek tartom csak azt megemlíteni, hogy jövet már Lexi hozta az üres „ribizlis-kosárt” s ő ült a „galamb szivü”-vel szemközt. Ugy-e mondtam, hogy „fene”-gyerek? Mikor pedig L-faluba beértünk az én galléromat megfogta Lexi s kidobott a kocsiból. arra számítván, hogy egymaga is elég ő oda, de a „galamb-szivü” férje is észrevette a hadicselt s a Lexi oldalánál foglalt főhadiszállást.

Ilyen formán történt ez a szabad ég alatt, a Bodrog mentén, Bodrog partján, a miben az ilyen félig meddig poetikus lelkű ember, mint tán jó magam is, mindig talál valami „emlék”-ezetést.

Paff! a két rózsáról elfeledkeztem, pedig ilyennek is volt regénye; de meglehet, hogy ez az eddigiekénél is unalmasabb lenne.

Tehát „adieu”.

(Vége.)

Ujhelyi.

asztalán felejtettek vagy legalább oly oldalukról bemutatni a képeket, hogy közönséges plagiátor-nak ne tartsanak.

Atréplüni a Duna balpartjára most már csak egy gondolat és hét krajczárba kerül. Liliputi kis propellerek járkák a méltóságos folyó hullámos parquette-jén a francia-négyest reggeli öt órától, esti tíz óráig. Ülünk belé egybe s a vámházhoz érve, sétálunk felfelé lassan, csendes-sen, mint a kinek a folyton változó képek megfigyelésénél egyéb dolga nem igen akad.

Alig teszünk néhány lépést, már is nem mindennapi látványkép tűnik szemünkbe azon hajó kiemelése, mely néhány nap előtt 4—5000 métermázsza búzával elsúlyodt. A „delinquens”, két nagy uszályhajó között szégyenkezik s bizony nem volna rest ismét a habok alá guggolni, ha az emeltyü rudakkal ellátott hatalmas csavarok eresztenék. Egyik hajótól a másikig átnyúló tölgy gerendákon nyugszanak e csavarok s könnyű szerrel hozatnak működésbe. A már félig kiemelt hajóból, lucskos napszamosok nagy kerek kosarakban hordják a víztől felpuffadt búzát s rakják kocsikra, melyek ismét a keményítő gyárba viszik. Ez által a veszett fejszének legalább nyele kerül, bár a kiemelés költségei abból nehezen fognak megtérülni.

A gastronomia embere e parti sétánál okvetlenül megfog állapodni az „Eskü-tér” előtti részen, mely ma, miután heti vásár van, rendkívül gazdag változatban tárja fel a saison zöld-ségét és gyümölcsseit. Kalarábé, káposzta, tök, ugorka, fekete retek, saláta stb. hajó számmal kerül e piacra, míg a cseresznye, meggy, nyári barack, körte és szamócca megannyi válfajából egész kiállítást rendez a kofai élelmesség, melynél már maga az izletes összeállítás is fokozza a vételkedvet. Azt talán felesleges is mondanom, hogy a vidéki városok piacaihoz mérve, itt mindennek kettős ára van, de legalább igaz mértékkel mérnek; mert a rendőrség itt nem arra való, hogy létezéséről csak a pálinkás-boltok tudjanak, hanem ugyancsak utánna néz dolgának s a hamisságban sántikálót nem engedi odáig kvalifikálódni, hogy egészen járatosá váljék a hunczutságban.

A budapesti holt-idény Saharájának valóságos oáza most a várós-liget vagy még inkább a Margitszigeti paradicsom. Annak mondhatjuk, mert minden bokra söt fűszála is specialis gondozásban részesül. Akár csak egy templomba lépne az ember, oly ünneplés hangulat és szelid-ség ömlik el az egészen. A kis madárka, ha reábukkansz a végtelenül tiszta és mértanilag szabályos serpentinák bokrai között, nem riad meg föléd, de egész meghittent folytatja szép dalát és pedig azon tilalom folytán, mely őt ér-zéked ketteje: az izlés és tapintásra szoros bilincseket rak. Itt mindent hallhatsz, minden il-latot magadba szedhetsz; mindenben gyönyör-ködhetel, de nyulni még egy bogárka után sem szabad. — Mit szóljak a sziget virágkertetéről? A kertészetet általánosan mesterségnek tartják; az is, de itt a szigeten sokkal több annál, itt már valóságos művészetté emelkedik az. A drága szörnyügek eddig csak a paloták termeit ékesítik, most már a parkok egyes szebb részei is azzal vannak bevonva s a külömb-ség kettő között az, hogy annál élettelen anyagok vannak gazdag színvegyületben összekombinálva, holott ennél a figurális rajz szindús arabeszkjeit üde, élő virágok képezik. Azt durva inasok ütik, verik, porozzák, hogy színét visszanyerje, erre Dunavíz és égi harmat hull, hogy tündökölve illatozzék; azt szép és nem szép lábak gyűrűk és tapossák, ezen csak mosolygó tekintet mehet keresztül és pihenhet meg. — Csoda-e aztán, ha e tündéri helyet nap-nap mellett az embereknek egész raja szállja meg?! A „Fecske” és „Hattyu” alig szedi hátára a kikötők tarka népségét, egy fél óra mulva újra megtelik az, pedig már egy hét óta majd minden délután eső rontja el a mulatságot, legnagyobb boszuságára és szerenc-sétlenségére a vendéglősnek, a kinek Jupiter pluvius ő istensége ez ömlengéssel bizon sok forintocskát kiszed zsebeiből. De hát quis contra Torrentem? Aztán közös e baj valamennyi kollegájával, a közös bajt pedig az emberek min-dig könnyebben viselik el.

A mi a főváros művészeti élményeit illeti, jelenleg azon is meglátszik a hézagosság. Rajon-gásig adorált Blahánéja szabadságát élvezi és pedig a nyiregházi sóstó-fürdőben. Távozásával a másodrendű csillagok nyomultak előtérbe. Pál-mai-Petrás Ilka, quondam Szigligetiné, az uj-helyiek előtt is ismert kedves jelenség, vendég-szerepel a népszínházban. E csinos nő sok tekintetben beválik Blaháné-surrogátumnak, sőt egynémelyik szerepében még versenytársi jog-sultságot is nyer. — A Krisztina-városi szinkörben Szatmáry társulata vegetál; hogy csak félig tett házat is csinálhasson, kénytelen olyan Klischnigg-féle látványosságokat előrúntani, mint „Domi az amerikai majom”. A nemzeti színház operai ven-dége Buchner k. a. már e héten távozik. Szereplés-ének sikeréről valami világverő dolgokat éppen nem mondhatni, a közönség azonban nagyon meg volt vele elégedve.

A képzőművészeti csarnok ajtai őszig szin-tén bezárultak. A Kisfaludi és Petőfi-társaságok nem üléseznek két hónapig, szóval az ugorka-idény minden sivárságával foglalta el a napirendet.

Látványosságok dolgában sincsenek kü-lömbül a jó budapestiek. Stúwer nro. 2. már három ízben hozott fergeteges záport, tüzijátékot jelző hirdetésműveivel, a gyapju utcai német színház dioramistája pedig sok, de bizony éppen nem híres képeivel s kellemetlen porosz jargon-jával mindig kisebb számra olva-ztja le nagynak különben sem mondható közönségét.

Nem állíthatni azonban, hogy a fent jelzett hiányok dacára itt mégis zajosan ne folya az élet s az emberek legalább a mozgalmassabb saison feltámadásáig vezekelve vonulnának félre s bő költségeik kántárszárát rövidebbre fog-nák. A világról sem! Mulatságban, fényüzésben egy perczig sincs szünet; a vágy és szenvedély minden irányban üzi, hajtja őket, nem csoda tehát, ha igen sokan meredélyre jutva az erkölcsi és anyagi bukás elől, a Duna minden földi bajt jótékonyan elsimitó hullámai közt keresnek menedéket.

Rokkant turista.

Tanodai értesítők.

Két füzet fekszik előttünk író asztalunkon. Mindkettő helybeli két nevelőintézetünknek legkö-zelebbi multját és nevezetesebb eredményeit tükrözi vissza; azért nemcsak illő dolog, de kellő kötelesség is róluk e helyütt is megemlékezni s az azokban feltüntetett eredmények összegeit a nevelés és taní-tás ügyének barátjaival e lap útján is minél széle-sebb körben értésül adni.

A szóba hozott értesítők: a kegyesrendiek gimnáziumának s a kegyesrendi igazgatás alatt lévő róm. kath. elemi népiskolának értesítői.

Amabban az igazgató, lapunknak is kedvelt munkatársa, Kovács János értekezik „az ösök emléke” címe alatt az ujhelyi tatárjárás-korabeli klastrom-épületről, a pálósok kultúr-szerepléséről s a gimnázium életéről a piaristák vezetése óta (1789) és alatt. Helyszüke miatt sajnálattal vesszük, hogy e jeles paedagogico-historiai tanulmányról nem szól-hatunk bővebben. Pedig érdekes, sőt helyenkint nagyérdékű rajzát leljük föl abban az egyes és át-meneti korszakoknak; józan és egészséges vegyüle-tét az élethölcse axiómáinak; megragadó képeket látunk a kegyelet meggyújtott faklya-világánál, a mesteri jellemrajzokban, miket pl. a Csepelényi György pálos-rendű szerzetes vértanúságában az elvszilárdás megérdemelt dicséretére (14 lapon) bemutat s e pár szóban: „tanított, hitt és hű volt a halálig” jellemez; — vagy tisztelő hódolatra kész-tet pl. egy Sihuisky József (piarista) be-mutatásával, kinek oroszjárásról van az érdemben, hogy a gimnáziumi helyiség jelenleg az ami. Ő volt az, aki romjaiból kiemelés erkölcsi és anyagi buz-gólkodásaival rendbe hozá a roppant épületet, mely előtte olyan volt „mint az üres vár, melyben hosszú időn át csak a baglyok és denevérek víjgók huho-gása jelzi az életet”. Szép és elismerésre méltó értékezésében az a nevelési elv is, mint annak ide-jéből, mint piarista-elvet tüntet föl a nevelésben, mely „tanult és vallásos” s nem „vallásos de buta” népet kíván nevelni. Kánóni betűkre érdemes az a nevelői és tanítói kellék is, melyről azt mondja, azt kívánja, hogy a tanár egyesítse a szigort az okos szeretettel, mely nem a rideg számok szerint, de az összes fejlődés szerint tü-nneti föl az osztályozást minden egyes növendék-nél. Egyszóval sok értékes, kivált paedagogiai és élet-bölcseleti gyöngy van szétszórta bevegyítve e történelmi értekezésbe. Csak az kár, hogy a történel-mi bő anyag időróvidség s bizonyára térszüke miatt is kissé homályos vagy szaggatott, de min-denestre oly érdekes és hálás, hogy a derék író sok fáradsága után ne sajnálja még tőle a bővebb kutatást, a tárgyilagossabb kikerekítést és újabb átdol-gozást. Megyei monographiánk, melynek végre-valahára megindulásához alapos reményünk lehet, nagy köszönettel fogná azt venni a mondott for-mában s nyereségül tekintené. — A tanulók száma 216 volt az év végén. Ezekből tanulmányi előme-netre nézve van a hat osztályban mindenből jeles 9, mindenből jó 35, mindenből elégséges 132, egy-ből elégtelen 15, többől elégtelen vagyis végleg megbukott 25. — Jövő számunkban ez iskolai értesítőre még visszatérünk.

Ebben az igazgató Szabó Mátyás ad értesítést a tanodáról. Joggal és keservesen jajdul föl azon léhaság fölött, melylyel a szülők az általánosan kötelező népoktatási törvénnyel szemközt menthetlen közönyt tanúsítanak gyermekeik elemi tanításának fogantatba vétele fölött. Curiosumképen említjük föl mi is utána az esetet, hogy egy szülő gyermekét csak az iskola év utolsó havának első hetében adta föl az iskolába. És ez a közöny általános országszerte. — Mig törvényünk nem volt, okoztuk a törvényhozást; mikor ez segített a bajon, korholtuk a tanfelügyelőséget; mikor ez is mente-

*) Legyen szabad felkérnünk megyénk többi t. tanügyi vezérferháit is, hogy a vezetésük alatt lévő intézetekről kiadott ilyen értesítőléleket szerkesztőségünkhez juttatni szivesked-jenek. Szerk.

gette magát. községi előljünk s tovább s valóságos tünk megnyu Szigor urain Hallják és e tanulókat szá

Nomád

a mult hé kóbor csalá gány-karavá köré kupor zöme ellátog — meg „vi ség haza g az éji hou megérkezett gazdag terb főzés... be a leget dítgatá az — óh szent villan egy kastollas család illa összes tábo sátoros czi a dolog vég ságai most vannak s v Csóri Ferke ütötten szö

Babon felakasztott a pap álta mettetett. tárt ritkán miből az keztetést v a kálvínista a boldogtala az életben, nyék világi rangszó né

Szerep rendbeli be ságban levó reggeli órá a fohgáz ke egyik ablak tetlen mód gasságból le hogy életéhe csudálatos, egymás mel nek munkát van; de köt vour e miat

Erdők rencsésen letartóztatv fegyencz — bányácski e nak találko kiletét már meglátva, l ságban eitu figyelmébe hogy későb legény egy kozásárol!

Orszá ment végbe minden ár sikerben n körülmény közönség p találkoztott.

Há Mélt és Kovács erdeiben, hántott tá Venn sitással s genye-Mil

Há Mélt és Kovács erdeiben, hántott tá Venn sitással s genye-Mil

Há Mélt és Kovács erdeiben, hántott tá Venn sitással s genye-Mil

Há Mélt és Kovács erdeiben, hántott tá Venn sitással s genye-Mil

Há Mélt és Kovács erdeiben, hántott tá Venn sitással s genye-Mil

Há Mélt és Kovács erdeiben, hántott tá Venn sitással s genye-Mil

gette magát, neki mentünk a törvényhatóságok és községi előjáróságoknak s mikor már eddig eljöttünk s tovább nem mehettünk, akkor megálltunk... s valóságos ösmagyar „nem törődömséggel“ kezdünk megnyugodni — tehetetlen s égn kben. Szigor uraim! és erős akarat — a többi jönni fog. Halljék és értsék meg a szót a kiknek szól! — A tanulók száma ez intézetben volt összesen: 154.

Különfélék.

Nomad élet. Zemplén község szomszédságában a múlt héten Csóri Ferke ő vajdaságának két kőbor családja ütötte le sátorkaróit. Míg a cigány-karaván pöre purd serege a sziporkázó tűz köré kuporodott, addig a család tekintélyesebb zöme ellátogatott a községbe „szerencsét mondani“, — meg „világot látni“. Estefelé az asszonyi népesség haza gyülekezett, de a potior pars megkészt az éji homályban. Kora reggel azonban ez is megérkezett nagy öröme az élőknek a „holtak“ gazdag terhével. Meg is indult nyomban a sütés-főzés... már jó ízű borjotokán tömör illata tölté be a leget s csiklandozá az orrcimpákat s boldogtatá az éhes gyomrok sovár korgadalmait, mikor — oh szent Kleofás — egy rakás ember élén elő villan egy pandur képében a vagyombiztoság kakastollas őrangyala s egy éles fütty! és az éhes család illa berek, nádak erek... hátra hagyja összes tábori munitióját. És a kehes gebék, a sátoros cigánytaligák urat cserélnek. Denique a dolog vége az, hogy a megmenekült család ingóságai most az ujhelyi szbirói hatóság kezében vannak s várják ott a kótyavetve sorsfordulásait. Csóri Ferke pedig jár a nagy világban, — száműzött szörnyű nagy kinjában.

Babonás nép. Kolbásán pár héttel ezelőtt felakasztotta magát egy kálvinista hitű ember s a pap által annak rendje s módja szerint eltemtetett. Hogy-hogy nem? azóta a kolbásai hárt ritkán vagy éppen nem látogatja az eső, a miből az ottani g. cath. atyafiak azt a következtetést vonják, hogy haragszik az „Ur“, mert a kálvinista pap eltemette az öngyilkost s most a boldogtalant, ki kétségtelenül sokat szenvedett az életben, megint felakarják hozni erre az árnyék világra, hogy újból eláshassák pap és haragszó nélkül. Mikor jutt el ide a civilizáció?

Szerencsétlenül járt múlt hó 28-án több rendbeli betörések s lopások miatt vizsgálati fogásban levő Hremenyák nevű fogoly, kit a kora reggeli órákban megszállott a szabadságvágy s a fogház keleti oldalán az első emeleti folyosónak egyik ablakán a vas-róstk közt, majdnem hihetetlen módon kibujva, a mintegy négy ölnyi magasságból leugrott s tagjait olyannyira összezsuzta, hogy életéhez kevés a remény. Az egész esetben az a csudálatos, hogy a vas-rudak oly közel vannak egymás mellé illesztve, hogy egy 6 éves gyermek munkát adna kibujni. Hremenyáknak ördöge van; de kóeltánczos aligha volt valaha s a bravour e miatt végződött oly szerencsétlenül.

Erdők fia. Az itthelyi állami fegyházból szerencsésen megugrott s emberölés bünténye miatt letartóztatva volt bizonyos Romancsik nevű feyencz — mint a vadászok beszélnek — a rudabányácski erdőségben bujdokol. Egyike a vadászoknak találkozott is vele egy kerülő kisrétegben, de kiletét már csak akkor tudta meg, midőn R. öket meglátva, hirtelen irányt cserélve a bozótos sűrűségben eltűnt. Ajánljuk az esetet a kir. ügyész úr figyelmébe még a mostani szelid formájában; nehogy később a nekibúsult és éhen-kórász szegény legény egyébként adjon életjelet magáról és foglalozásáról! (Beküldetett.)

Országos vásárunk, mely f. hó 1-ső napján ment végbe rendkívülinek mondható. Az adás-vevés minden árúczikkre nézve nagy forgalmú volt. A sikerben minden esetre nagy szerepe volt annak a körülménynek is, hogy a hó elseje, tehát a vevőközönség pénzes állapota, a vásár napjával össetalálkozott.

A vaddisznók nagy falkákban jelentek meg kínálkózni a nimródi passiónak. Rajta tehát jáger urak sz. Hubert nevében. Szerencsét nem kívánunk csak jó appetitust!

Öngyilkosságok. Fentartással közöljük a hírt, hogy Dworszky, városunkból N.-Mihályba átszarmazott, derek és szolid törekvésű kereskedő üzleti pangásból eredő életuntagság miatt pisztolylövéssel vetett véget életének. Fiatal özvegy és neveletlen árvák kesergik váratlan halálát. — A városházánál lévő börtönhelyiségben pedig az úgynevezett „büdös“-ben egy piaci polgár magasztalá föl magát az ajtó fel szögletére. Sajátságos felügyelet lehet ám ott is, ahol az ilyesmi ismétlődve történhetnek.

Monokról értesítik lapunkat, hogy két ottani gulyásbojtár csordásszámadó társát éjjeli álmában ágyán felesége mellett, baltával meggyilkolta. — A másik egy tolvajlasi eset gyilkossági szándéktól vezetve. Ugyanis ösmeretlen tettesek múlt hó 26-án éjjel gr. Szirmay Vince szerencsi kastélyába törtek, de szándékukban az ott alvó cseléd által — miután arra két pisztolylövést tettek — megakadályoztattak. Mindkét esetben a kellő hivatalos lépések megtétettek.

Tánczestélyi-rendezés. Az egyetemi ifjak zempléni egyesülete által f. hó 10-én tartandó zártkörű tánczestélyi rendezése a következőleg alakult meg: elnök Kossuth Lajos; pénztárnok Kossuth János; ellenőr Rátz István; Balogh Zoltán, Cseley Zoltán, Dercsényi Bertalan, Göcze Bertalan, Kún Béla, Nyomárkay Ödön, Orosz István, Takácsi Miklós és Thuránszky László rendezőségi tagok. A rendezőség fáradatlanul buzgálkodik a jótékony cél sikere érdekében.

A gyártelepi dalárda is rendez, még pedig hangversenyyel egybekötött nyári mulatságot f. hó 11-én a Torzsáson. A táncz d. u. 2 órakor veendi kezdetét. A hangverseny műsorozata: I. 1) Francia nemzeti dal. 2) Dalszokor. 3) Étlap. II. 1) Loreley. 2) Dalfizér. 3) Bortal. A műsorozat egyes tételei belévegyülnek a tánczrendbe.

Horváth Endre leánynevelő-intézetében a vizsgálatok jun. 29., 30 és jul. 1-én tartattak meg. Az erre vonatkozó bővebb tudósítást azonban a lap túlteltesége miatt csak a jövő számban közölhetjük.

Lapunk zártakor vesszük a tudósításokat az ujhelyi és tokaji tüzoltó-egyletek nyári mulatságaikról; miket azonban a mondott ok miatt csak jövő számunkban közölhetünk.

A homonnai tüzkarosuitak javára adakozók névsora.

A magas kormány részéről 500 frt. A sátoralja-ujhelyi szolgabíró gyűjtéséből *) 216 frt 30 kr. Dr. Thoman Dávid gyűjtőivén: Dr. Thoman Dávid 5 frt. Lyubibratich István 5 frt. Dr. Ungár Sámuel 5 frt. Andrassy Antal 5 frt. Lyubibratich Kelemen 2 frt. Képes Gyula 5 frt. Hesz János 5 frt. Géczy István 5 frt. N. N. 2 frt. Spiegel és társa 300 drb. kenyér. Whis Ker. Tamás 2 frt. Forner Leó 2 frt. Mándy István 5 frt. Egy idegen 3 frt. Miladinovics Tivadar 10 frt. Lukovics Ottó 2 frt. Kelemen Kálmán 5 frt. Kárpáthy Gusztáv 2 frt. Gregorovics Antal 5 frt. Keresztessy István 1 frt. Kranzthor Jakab 2 frt. Friedmann Mór B. 2 frt. Ujfalussy Mihály 5 frt. A nagymihályi izr. hitközség 300 darab kenyér. Zámory Ödön 5 frt. Komendovics László 2 frt. Ambrózy István 3 frt. Kranzthor Manó 2 frt. Braun Gábor 2 frt. Schaffer Magda 2 frt. Guttman Lipót 5 frt. Kniezner Károly 2 frt. Weisz Mór (Dobra) 2 frt. Guttman Lipót 5 frt. Rosenblum M. (Rokito) 5 frt. Schwarz Izrael 5 frt. Berkovics Adolf 5 frt. Rosenmayer Izsák 3 frt. Dr. Grünblatt Jakab 3 frt. Friedmann Izidor 2 frt. Moskovics Mór 5 frt. Doby Antal 10 frt. Komár Adolf 5 frt. Keckovszky Antal 20 frt. Dercsényi Kálmán 5 frt. Birke János 2 frt. Németh Zsigmond 5 frt. Major

*) Térszűke miatt az ujhelyi adakozók névsorát jövő számunkban közöljük. [Szerk.]

István 5 frt. Kronberger Mór 20 frt. Oesterreicher Mór 5 frt. Zelnek Gyula 1 frt. Friedmann Éva 3 frt. Szunyogh Dezső 5 frt. Fetter Géza 5 frt. Ungár József (Szatmár) levél útján 10 frt. Holländer felügyelő 2 frt. — Isépy Kálmán szinnai szolgabíró gyűjtő ivén: Isépy Kálmán 5 frt. Lebovits Lévy 5 frt. Lebovits Bernáth 1 frt. Grünstein József 1 frt. N. N. 2 frt. Balázs Mihály 1 frt. Freundlich D. 50 kr. Herskovits Adolf 1 frt. Büchler Mór 20 kr. Grünstein Fáni 20 kr. Lebovics Mór 50 kr. Heisz Gerzson 30 kr. Rozin Sándor 30 kr. Egy valaki 2 frt. Szabó János 1 frt. Guttman Lipót 1 frt. Sztakcsin községe 10 frt. Sambucci Lipót 1 frt. Vikonkal János 50 kr. Grund József 1 frt. Müller Ferencz 5 frt. Fischer Ernesztine 1 frt. Lebovich Ignác 1 frt. Dr. Schusztter Constantin, kassai püspök ő méltósága 200 frt. Szkurkay Agoston 13 frt. 22 kr. Müller Imre 1 frt. Ungár Ede (Budapest) gyűjtéséből 50 frt. Budapest fővárosa 100 frt. A magyar általános hitelbank egyesült gőzmalmai 5 frt. Gróf Andrassy Aladár 800 frt. Gróf Andrassy Aladárné 400 darab kenyér. (Eperjes) Friedmann Náthán gyűjtő ivén: Eperjesi takarékpénztár 10 frt. Klein Simon 1 frt. Rosenberg Joachim 1 frt. Dr. Ferbstein Márk 1 frt. Rosenberg Teophil 1 frt. Dr. Ferbstein 2 frt. Friedmann Gyula 1 frt. Janovitz Gyula 1 frt. Bärkány Emil 1 frt. Dr. Breyer 2 frt. Friedmann Náthán 3 frt. Klein Hani 2 frt. Friedmann Sári 1 frt. Teitelbaum Hermann 1 frt. Dr. Glück L. 2 frt. Nagysárosi műmalom 10 frt. Behm Ferencz 1 frt. Lefkovits M. 1 frt. Rosenberg Sámuel 1 frt. Bohranow 1 frt. Rosenberg H. 2 frt. Holenia 50 kr. Jul. Krivoss 1 frt. F. Kosc 1 frt. A. Sparnapagne 1 frt. Sornstein Jónás 50 kr. Kubinyi Albert 1 frt. Rosenberg Ignác 1 frt. Dessevffy Lajos 1 frt. Eperjesi bankgyelet 10 frt. A P. 1 frt. (Eger) Handl Jakubovits 3 frt. Elzner Mózes 1 frt. Glück Ignác 2 frt. Grünbaum Maria 1 frt. Lucas 1 frt. Herschkovits M. 50 kr. Fried M. és fia 1 frt. Linkesch Samu özvegye 1 frt. Schwogl 50 kr. Wertha 50 kr. Rekovits H. 1 frt. Eperjesi népbank 5 frt. Eperjesi „Soeher tov“ izr. jótékony-egylet 3 frt. Hollender Leo 5 frt. Dr. Munk 1 frt. Moskovits M. 1 frt. Rosenthal Jakab 1 frt. Klein Tóbiás 1 frt. Groszmann M. 1 frt. Szelendy 50 kr. Berger 50 kr. Lichtmann Lipót 50 kr. Van Dernath Istvánné, szül: Gróf Csáky Seraphine ő méltósága ivén: Wandernáth Istvánné 10 frt. Báró Wersebe 5 frt. Báró Balassáné 10 frt. Knechtl Adél 2 frt. Höchner Róza 1 frt. Markovics Gézáné 10 frt. Rónay Albert 3 frt. Rónay Amália 2 frt. Malonyai Ferencz 2 frt. Báró Maillot 10 frt. Vladár Boronkay Anna 10 frt. Vladár Kristóf 10 frt. Vladár Emil 10 frt. Hadik-Barkóczy Ilona grófné 25 frt. Báró Barkóczy Ilona gyűjtéséből 18 frt. 50 kr. Szirmay Tamás 1 frt. Özv: Szericzky Györgyné 3 frt. Báró Barkóczy Ilona gyűjtéséből 7 frt. Höchner A. F. 1 frt. Összesen 2409 frt. 52 kr. és 1000 darab kenyér.

Kranzthor Jakab
városi jegyző.

Zámory Ödön
városi főbíró

Nyilvános számadás.

A s.-a.-ujhelyi önk tüzoltó-egyletnek junius 27-én tartott nyári mulatságának:
Bevétele 71 frt 88 kr.
Kiadása 158 frt 10 kr.
fedezetlen 86 frt 22 kr.

Ehez járul még a s.-pataki egyletnek május 23-án városunkba tett látogatásának alkalmából fedezetlen kiadás 25 frt 33 kr. összesen 111 frt 55 kr.

Felülfizettek: Bogay Zsigmond, Ambrózy Nándor és Hanf Ferencz urak 1—1 frtot, miért is fogadják ezennel az egylet köszönetét.
S.-a.-Ujhely, 1880. jun. 29-én.

Ifj. Farkas Lajos,
alparancsnok.

Felelős szerkesztő s kiadó laptulajdonos

BORÚTHELEMÉR.

HIRDETÉSEK.

Hántott-tüzifa eladás.

Méltóságos Dókus József ur, Mikóháza és Kovács-Vágás községek határában fekvő erdeiben, eladandó mintegy 5000 méter hántott tölgyfa.

Venni szándékozónak bővebb felvilágosítással szolgál Felső Regmeczen (u. p. Lengyene-Mihályi.)

Molnár János,
gazdatiszt.

I—I

Regale-haszonbérlet.

Bekecs községében (Zemplén megye) a regale hozzá tartozó ital mérési joggal, két korcsma és állással melyek a legélénkebb országot melett vannak 1881 aprilis 1-től három esetleg hat egymásután következő évre haszonbérbe adandó.

E bérlethez egy kies fekvésű gyógyfürdő is tartozik (vastartalma) mely elismert hatásánál fogva igen keresett és látogatott. Közlebbi adatok és bérfeltételekről felvilágosítással szolgál a bérbeadó.

Stern Miksa,
(Pusztá Sarkadon.)

I—3

Pósta és vasuti állomás Tisza-Lúcz.

Hirdetmény.

Alulirt közhírré teszi, hogy a néhay Szentlélek Gyula hagyatékához tartozó Zemplénmegyében fekvő, nagy és kis-ráskai, petriki és málczi birtok 17 hold belsőség, 151 hold szántóföld, 137 hold rét, 3 hold erdő 35000 frt, becsértékben; továbbá lovak, tehének, ökrök, juhok s gazdasági felszerelvények 1880 augusztus 9-én d. e. 9 órakor Nagy-Ráskán önkéntes árverés útján becsáron alul is eladatni fognak. Bővebb tudósítás alulirtnál Kassán.

Korányi Károly,
mint néh. Szentlélek Gyula
végrendeletének végrehajtója.

I—I

Orvosi bizonylatok

"MARGIT"

GYÓGYFORRÁSRÓL.

Előnyös tulajdonsága valamennyi szikéleges vizek között, — vegyi alkotásának szerencsés összetétele, — kevés szabad, de gazdag, félig kötött szén-sav tartalma.

- Dr. Korányi Frigyes** egyetemi tanár és kir. tanácsos. Jó hatásának találta a légutak és gyomor nyákhártyának hurutos bántalmánál. A Seltersi-, Radeini-, Vichy-, stb. vizektől különbözik, csekélyebb szabadszén-sav tartalmánál fogva s azért vértékek lehetőségénél vagy a hol a vérkeringési szervek izgatásától kell tartani, a szén-savanyú dúsabb vizek fölött előnyös bir.
- Dr. Gebhardt Lajos** egyetemi tanár, Rókus-kórház igazgatója. Kiválóan jó hatásának bizonyult a légző-, emésztő- és vizező-szervek hurutos bántalmánál oly annyira, hogy jelenleg rokonalkatu más ásványvíz kórházunkban alig rendeltek. — csekély szabad szén-sav tartalmánál fogva, oly esetekben is sikeresen alkalmazzuk, a melyekben a Seltersi-, Gleichbergi vizeknek használata határozottan káros volna.
- Dr. Navrátil Imre** egyetemi tanár. Torok-, gége-, légcső- és hörgőbetegségekben igen jó, kiváló hatást pedig akkor gyakorolt, ha az említett szervek bántalmával rokon természetű gyomorbaj volt jelen.
- Dr. Poór Imre** egyetemi tanár. Gége, tüdők, gyomor, vizező- és húrtutját, szintugy osztatja, mint a Seltersi, Gleichbergi, Gishübli. Előnye, hogy a betegek élvezettel iszzák s hogy sem bevéve, sem belélegve, a fejben vagy tüdőben nem okoz semmi vértorlódást.
- Dr. Kéty Károly** egyetemi tanár. Légző-, emésztő-szervek hurutos bántalmánál jó eredménnyel alkalmaztam. Seltersi-, Gleichbergi, Gishübli vizek fölött kisebb szén-sav tartalmánál fogva előnyös bir.
- Dr. Barbás József** Rókus-kórházi főorvos. Légző-, emésztő- és vizező-szervek hurutos bántalmánál bátran versenyes a külföldi szikéleges ásványvizekkel.
- Dr. Bamberger Henrik** egyetemi tanár, udvari tanácsos. Légző-, emésztő-szervek idült hurutjainál tapasztalt eredmény bizonyítja, hogy gyógyhatásában teljesen azonos a Seltersi-, Gishübli- és Vichy vizekkel.
- Dr. Duchek András** egyetemi tanár, udvari tanácsos. Összetétele és kellemes ízénél fogva ajánló a lélegző és emésztőszervek kórállapotainál. Hamisítások és szándékos félrevezetések elkerülése tekintetéből kérjük a tekintetes orvosi kart, úgy a t. cz. közönséget, hogy az eddig használt „Luhí” név mellőzésével ezentúl csak a „Margit forrás” elnevezést használják.

12—12

Dr. Karlovszky utódai

„Margit” gyógyforrás igazgatósága.

Egy 2—4 gimnáziumot végzett 14—15 éves jó erkölcsű fiu a helybeli könyvnyomdában fölvétetik.

A t. gazdaközönséghez.

Magyar-Franczia biztosító-részvénytársaság

(alaptőke 8 millió arany forint teljesen befizetve négy millió forint aranyban.)

A magyar-franczia biztosító részvénytársaság alóirt főügynöksége felhívja a tisztelt gazdaközönséget, takarmány és szalmásélet készletei tüze elleni biztosítására. A társulat

olcsóság tekintetében szalmás gabna és takarmány biztosítási díjai megszábasánál ép úgy igyekezett a t. gazdaközönség érdekeit méltányolni, mint azt jégbiztosítási díjszábasánál igazolta.

Jelentékeny biztosításoknál a gazdák az olcsó díjazáson kívül még másnemű kedvezmények és díjengedményekben is részesíttetnek.

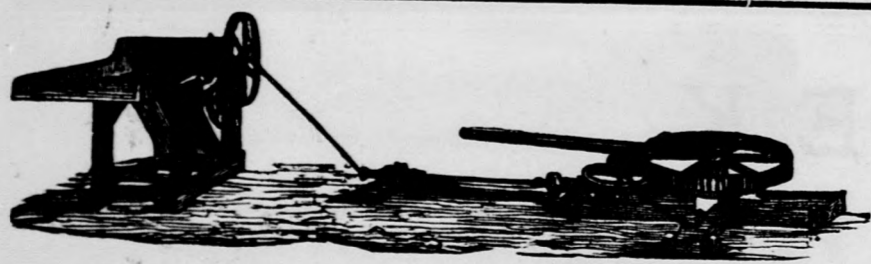
A biztosítás az illető kötvény lejártáig a cséplés után, tehát a szemek ráktárba lett elhelyezése után is érvényben marad, anélkül, hogy az áthelyezést külön bejelenteni kellene.

Biztosításokat elfogad s bővebb felvilágosítást ad:

A magyar-franczia biztosító-részvénytársaság ujhelyi főügynöksége:

LÖVY ADOLF,

Valamint a minden jelentékenyebb helyen lévő ügynökségek.

Fleischer és Társa Kassán,

(Bizományi-raktár: Kornstein Ignác urnál S.-a.-Ujhely.)

ajánl Csermelyölgyi gazd. gépgyárában készült ugy minőség mint mennyiségre nézve jónak bizonyult munkaképességű

járgány tisztító-szerkezettel ellátott cséplőgépeket

zsákoló készülékkel, melyek a kicséplést életet majdnem tökéletesen tisztán állítják elő; továbbá: járgány-cséplőgépeket, álló vagy fekvő járgányokkal 1—4 lóerőig; jobbitott Baker rostákat, magtár-rosták, szelelő-rosták és

5—8

konkolyválaszlókat, stb.

Cséplőgépeinkről szóló részletes képes-árjegyzékek kívánatra bérmentesen küldetnek.

nyomatott Sátoralja-Ujhelyben a „Zemplén” gyorsajtóján 1880.

Haszonbéri hirdetés.

Szabolcsmegye, Vasmezyer községében a kemecsei indóháztól $\frac{3}{4}$ órányira, özvegy Vecsey Oláh Károlyné és gyermekei tulajdonát képező 2900 holdat meghaladó tagosított földbirtok belső urilakkal és a tagban terjedelmes tanya és gazdasági épületekkel, regale joggal együtt 1882. évi január 1-től hat esetleg 9 évre haszonbérbe adandó, mint járulék 120 hold őszi buza, 280 hold rozs és 80 hold repce vetés, ugy 80 katas. holdra dohánytermesztési engedély megyen által, 1881. évben az őszi munkálatokat már a haszonbérbe végezetheti. A haszonbéri feltételek Tokajban alóirotkálátokat már a haszonbérbe végezetheti. A haszonbéri feltételek Tokajban alóirotkálátokat már a haszonbérbe végezetheti. A haszonbéri feltételek Tokajban alóirotkálátokat már a haszonbérbe végezetheti. A haszonbéri feltételek Tokajban alóirotkálátokat már a haszonbérbe végezetheti.

Komáromy Ferencz,
ügyvéd.

Hirdetmény.

A sátoralja-ujhelyi takarékpénztár

f. év júliushó 4-én d. u. 4 órakor saját helyiségében

2-dik rendkívüli közgyűlést

tartand, melyre a t. részvényesek oly megjegyzéssel hivatnak meg, miként a megjelenők számára való tekintet nélkül érvényes határozatot hozandnak.

Tárgy: a nyugdíjalap egy részének a tartalék alaphoz csatolása folytán az alapszabályok 11-ik módosítása.

Sátoralja-Ujhely, 1880. júniushó 20-án.

Az elnökség.

Sátoralja

ELŐ

Egész

Félévre

Negyed

Bérment

ismert

Észir

Egyes

A nyil

mon

Az ö

Ha

csaknem

vassuk,

pusztítás

némileg

azt csup

ménynek

A

szemünk

rosának

sorsa, —

kezőt, z

egyés p

igyekeze

ményét

dult fel

mények

Eze

nehézség

csakis a

áldozatk

hogy az

az előité

a tüzölt

rebes, E

rospatak

városok

gyénkbe

letek rö

szüntek

és Tere

erő, mi

megfele

város e

menthe

séges f

avatlan

vész e

ugyana

N

G

P

V

A

N

A

B

A

O

S

N

H

L

S

A

A

N

A

M